

Thơ

BỐN MÙA

Lời giới thiệu :

Chí Hải - Phan văn Chương, Lam viên GDPT Chánh Trí (Vĩnh Long), tu nghiệp tại Nhật. Biến cố 1975 anh không được về nước, phải sống lưu vong đơn độc. ‘Bốn Mùa’ được viết trên đất Phù Tang để diễn tả nỗi lòng.

Chí Pháp, người anh cùng bốn sư, gần 30 năm mất hẳn liên lạc nhau, bỗng đứng vào một buổi xuân sang, trên vòm trời hải ngoại, được nghe tiếng gọi cố nhân. Để sau đó mãi còn những lời tâm sự :

XUÂN

Xuân đơm màu lá non
Nắng ấm gọi sau hè
Hồng đào đơm trước ngõ
Rộn rã tuổi xuân thì

Xuân đơm hoa lá non
Nắng ấm ôm muôn loài
Cầu xưa chim bắc nhịp
Ân sủng của đất trời

HẠ

Nắng lửa đỏ trên đầu
Im vắng trời lên cao
Đỏ quỳên mơ tiếng gọi
Giun đế rên đêm thâu

Nắng lửa đỏ trên đầu
Đời sống thêm khổ đau.
Bùn như Sen rộ nở
Tương Túc luật nhiệm màu

THU

Thu về vàng đồng lúa
Thu điểm đỏ lưng non
Hơi thu mơn lành lạnh
Nghe thương nhớ ngập lòng!

Thu về vàng đồng lúa
Vạn hữu tám trắng thu
Ấm êm như tình mẹ
Tan biến hết hận thù

ĐÔNG

Hàng cây mờ đứng lặng
Xám ngắt cả vòm trời
Chim đơn vun vẩy cánh
Nhẹ nhàng đường tuyết rơi

Hàng cây mờ đứng lặng
Trời xám tuyết nhẹ rơi
Đàn chim vang tiếng gọi :
Nhập cuộc xây dựng đời

Chí-Hải

Chí-Pháp

TỰ NHỮ

PHÁP-HẢI, pháp hiệu bốn sư,
Tên mình ghép lại, nhớ Sư Cụ mình.
Thâm ân giáo dưỡng tâm linh
Sống sao cho xứng niềm tin của Thầy.

Chí-Pháp
(4/2002)